

'Cecilia' van Orkater sfeervol en poëtisch

Verbitterd zegt de man tegen zijn vrouw: "Ik ben jouw levenslange constipatie." Hij is aan zijn rolstoel gekluisterd en volledig afhankelijk van verzorging. Ooit heeft zijn vrouw die taak fluitend op zich genomen. Maar nu is de rek eruit. Geschrokken constateert het stel dat de liefde verdwenen is.

Regisseur en auteur Moniek Kramer maakt van Cecilia - het meisje voor ½ dagen geen psychologisch drama. Het echtpaar krijgt weinig diepte en vergeleken met dat andere huwelijksdrama Wie is er bang voor Virginia Woolf zijn de dialogen tam. Maar Cecilia heeft een andere kwaliteit, een poëtische.

Deze door Orkater uitgebrachte muziektheatervoorstelling moet het vooral hebben van de sfeer. Dromerig, melancholiek en sprookjesachtig is die sfeer, zeker na de komst van Het Meisje.

Nynke Laverman zingt en speelt haar en als een liefvallige geest duikt zij uit het donker op: ze personifieert het onvervulde verlangen, eerst dat van de man, dan dat van de vrouw, net zolang tot de verlangens van man en vrouw elkaar vinden in een optimistische dans.

De muziek van Boudewijn Tarenskeen doet wonderen. Vier octaven beslaat het bereik dat Laverman, geschoold in Friese fado, inzet. Het contrast tussen de engelachtige hoogtes en de onpeilbare laagtes zorgt voor rillingen van genot, nog versterkt door het fabelachtige accordeonspel van Oleg Fateev.

Ria Marks als de vrouw en Titus Tiel Groenestege als de man zijn perfect op elkaar ingespeeld. Wat wil je ook: zij kennen elkaar al van het Orkater-drieluik Valse Wals, Bankstel en Zucht. Ook daarin speelde de beweging, de choreografie, de precieze mimiek een grotere rol dan het woord. Sensationeel is de inhoud van Cecilia niet, maar de subtiele vorm mag er zijn.

Theater: Cecilia - en het meisje voor ½ dagen, door Orkater. Tekst en regie: Moniek Kramer. Tournee t/m 31/3. Info: 020-6060600.

Door Anneriek de Jong

15 januari 2007